

Praznik sv. Vlaho – dan mesta Dubrovnik

Dan dubrovniškega zavetnika, sv. Vlaho, starca, ki na dlani nosi mesto in čigar kipi krasijo vhode v mestno obzidje, je poseben dan za mesto Dubrovnik od daljnega leta 972, ko se je pričel praznovati.

Dubrovnik bo letos že 1047. s tradicionalno svečanostjo počastil svojega zavetnika, sv. Vlaho, čigar proslava je od leta 2009 uvrščena v register nematerialne dediščine UNESCO. Tradicionalno slavlje se začne na praznik Gospe Kandelore, 2. februarja, z izpustitvijo belih golobic, simbolom svobode in miru, izpred cerkve svetnika in z dvigom Vlahove zastave na Orlandov stolp. Poleg cerkvenih praznovanj so tiste dni organizirani tudi številni posvetni dogodki, namenjeni prebivalcem in turistom. Restavracije nudijo tipične zimske specialitete, izložbe in koncerti so posvečeni sv. Vlahu, sprehod med zidovi pa razkriva več kot sto kamnitih podob zavetnika. Težko je reči, kaj je v Dubrovniku na praznik sv. Vlaho lepše in razburljivejše: narodne noše Primorja, dubrovniške župnije ali stari običaji Konavala.

Pozornost pritegnejo tudi barvite cerkvene zastave, njihovo plapolanje na trgu in skupina mušketirjev, ki na ramenu nosi kratke, široke puške, katerih hrup je nekoč davno strašil sovražnike Dubrovnik. Pred vstopom v mesto Dubrovnik, na Brsaljah, kjer se je v času Republike vadilo streljanje iz pušk in topov, izstrelijo nekaj nabojev.

V večernih urah, ko mesto objame tema, se gostje iz vaških bratovščin odpravijo proti svojim domovom. Pred čudovitim baročnim vhodom v svetnikovo cerkev je zelen lovorjev venec, vitraži oken se svetijo, iz obzidja razkošnih zgradb in cerkve pa na mimoidoče gledajo kipi sv. Vlaho, ki že stoletja v iztegnjeni roki drži maketo mesta, kot da jo želi ponesti k svojemu srcu in zaščitniškemu objemu.

Že več kot tisoč let, odkar mesto slavi svojega zavetnika, se ni veliko spremenilo. Res je, da Dubrovnik več nima svojega kneza, niti plemstva, vendar lep kamniti knežji dvorec še vedno stoji, poleg njega pa baročna cerkev sv. Vlaho, baročna katedrala in, kar je najpomembnejše, večna privrženost ljudstva svojemu zavetniku.

2. februarja, ko se slavi praznik Gospe Kandelore, narod ponavlja star izrek: „Kandelora, zima je težava, za njo gre sv. Blaž in govori, da je laž.“ In res je, ta dan, ko v celinskih mestih dežuje, Evropa pa je pokrita s snegom, je Dubrovnik poln mimoz, razcvetenih mandljev in sončnih, pomladnih dni. Na dan praznovanja, 3. februarja, v procesiji, v kateri sodeluje množica vernikov, ki prihajajo v mesto iz celotne okolice Dubrovnik, in cerkvenih dostojanstvenikov,

se po mestnem trgu in po mestu nosi relikvija sv. Vlaha, in pod baldahinom največja od vseh relikvij dubrovniške katedrale – Jezusov prt.

Pred cerkvijo sv. Vlaha se na poseben način poklonijo svetniku, ki skozi stoletja bdi nad Dubrovnikom. To je priložnost, da se pokaže posebna umetnost, a tudi bogastvo narodnih noš, ki odsevajo izvirnost in lepoto. Duhovniki blagoslovljajo vernike, ki čez dan obiskujejo cerkev, pred prepletenimi svečami, saj po verovanju sv. Vlaho ščiti pred boleznimi grla. Praznik sv. Vlaha je obenem tudi praznik mesta Dubrovnik, zato poleg duhovnega vidika ta dan zaznamujejo številne manifestacije. Na slovesni seji mestnega sveta, ki se odvija v baročnem gledališču Marina Držića, so podeljene nagrade mesta Dubrovnik. V teh dneh Dubrovnik obiščejo številni diplomati ter ugledneži iz hrvaškega in evropskega poslovnega in političnega sveta. Niz cerkvenih in posvetnih koncertov, izložbe, predstavitve knjig, gledališka gostovanja so posvečeni zaščitniku Dubrovnika. Dan dubrovniškega zavetnika, sv. Vlaha, starca, ki na dlani nosi mesto in čigar kipi zaznamujejo dubrovniške mestne vhode, je poseben dan za mesto Dubrovnik vse od leta 972, ko se je pričel praznovati. In praznovanje je posebno, tipično dubrovniško.

Vir:

http://www.tzdubrovnik.hr/get/sto_raditi/53037/saint_blaise_festivity_dubrovniks_day.html